

Letošnje šolsko leto Gimnazija Želumlje že tretjič organizira izmenjavo s špansko salezijansko šolo iz Seville, Colegio Salesiano Santísima Trinidad. Pod okriljem evropskega programa Erasmus+, ki vsako leto tisočim mladih sofinancira mednarodne izmenjave, so se tako po začetni papirologiji besede pretvorile v konkretne izkušnje za življenje.

IZMENJAVA S SALEZIJANSKO ŠOLO V SEVILLI

Oktober 2019 se je skupina 20 dijakov Gimnazije Želumlje z dvema spremljevalcema odpravila na prav posebno misijo: enotedensko bivanje pri tuji družini in v okolju, ki je večkrat dnevno nastavilo ogledalo naši pregovorni točnosti in sistematičnosti. Dopoldnevi so potekali »šolsko«, v delavnicah, kjer smo odkrivali španski šolski sistem v teoriji in praksi, ob popoldnevih pa smo raziskovali andaluzijsko kulturo ter preživljali čas s seviljskimi sovrstniki in njihovimi starši. Komunikacija je potekala v angleškem jeziku in je bila ob koncu izmenjave opazno bolj tekoča in sproščena. To je tudi eden glavnih ciljev tovrstnih projektov. A ne le to. V čem je dodana vrednost mednarodnih izmenjav? O vtisih smo vprašali vpletene – tako dijake in profesorja kot starše na želimeljski in na seviljski strani.

FILIP FERLAN,
DIJAK

Izmenjave sem se udeležil zaradi angleščine. Nisem pričakoval, da bom spoznal tudi toliko novih prijateljev. Življenje v Andaluziji se mi zdi precej drugačno kot pri nas. Najbolj opazna razlika je ob večerih. Tukaj se dijaki zvečer redno srečujejo v mestu, gredo v parke, na tekme. Popoldne si radi privoščijo počitek, kar ni ravno tipično za mlade v Sloveniji.

DAVID RUANO VEGA,
DIJAK

Uživam v spoznavanju novih kultur in po tej izmenjavi se počutim bolj samozavestnega in odprtega za novo, kar je posledica druženja z nešpanskimi sovrstniki. Seveda pa smo različni: že pri izgovarjanju slovenskih imen smo imeli veliko težav (in smeha). Opazil sem, da imajo slovenski dijaki drugačno vsakodnevno rutino (npr. čas za tuširanje, obroki). Slovenci so vajeni jesti glavni obrok popoldne, mi pa imamo obilnejšo večerjo.

Na plaži Matalascañas.

Katedrala v Seville (Giralda).

AJDA LAVRIČ,
DIJAKINJA

Skrbi pred prvim letom z letalom in ali bo vse v redu, ko se bomo prvič srečali, so bile odveč. Hitro smo se zblížali. Španski dijaki izžarevajo veliko energije, so glasni, veliko govorijo in se znajo zabavati. Bolj so navezani na svojo kulturo ter so ponosni nanjo. Prav bi bilo, da bi bili tudi mi bolj »španski«.

JOAQUÍN IN RESURRECCIÓN GARCÍA,
STARŠA TROJČKOV NA IZMENJAVI

Za en teden se je naša družina prelevila skoraj v velikost nogometne ekipe, saj smo v družini gostili kar tri slovenske dijake, ker imamo doma trojčke. Največji izziv je bila seveda organizacija obrokov, kar smo rešili z dobrim urnikom. Za mizo je bilo vedno veliko smeha, zlasti ob prvi pokušini *jamona* (pršuta). Izkušnja je bila res prijetna – takšne otroke z veseljem sprejmemo v naš dom.

Skupinska slika v Cordobi.

Želimeljčanke na razgledni točki.

LUCÍA MORILLO MATEOS,
DIJAKINJA

Postala sem pogumnejša. Po navadi sem tista, ki raje počaka, da se mi nekdo predstavi, sedaj pa brez problema naredim prvi korak. Pričakovala sem, da bodo Slovenci bolj zadržani in sramežljivi, ampak vidim, da temu ni tako. In naučila sem se veliko slovenskih besed!

EZEQUIEL GARCÍA BARREDA,
PROFESOR ANGLEŠČINE

Ko so največji izzivi priprav mimo (npr. izbor kandidatov in snovanje delavnic), se začne delati na tem, da so mladi pri izmenjavi čim bolj aktivni in povezani med seboj. Slovenski dijaki prihajajo iz manjših krajev in delujejo bolj zrelo, so spoštljivi in vljudni. Na splošno imajo slovenski dijaki tudi res dobro znanje angleščine. Zabavno se je z njimi učiti španske besede, plesati *flamenco* in prepevati *sevillanas*.

Za skupno mizo.

BARBARA BLATNIK,
MAMA DIJAKA NA IZMENJAVI

Ko sem Matevža vprašala, kako je bilo v Španiji, je komentiral: »Noro dobr, ful fajn, neverjetn, kul. Grozn bi blo, če se ne bi prjavu.« Čudovita izkušnja torej. Imel je priložnost, da je okusil vsakdanjik dežele na drugi strani Evrope, se družil z mladimi svoje generacije in spoznal njihov svet od blizu. Ko pridejo španski dijaki k nam, se bomo potrudili, da dobijo enako dober vtis kot naši v Španiji.

ŠTEFAN ARH,
PROFESOR ŠPORTNE VZGOJE

Bogata izkušnja, ki bi jo privoščil vsakemu vzgojitelju ali učitelju. Ko človek stopi med skoraj dvatisočglavo množico otrok in mladine, ki obiskujejo našo bratsko šolo na jugu Španije, se mu zatrese glas, se zašibijo kolena. Kaj pa, če ne bo šlo vse gladko? Kako bomo zmogli? Kdor želi začutiti oratorij današnjega časa, mora obiskati Colegio Salesiano Santísima Trinidad. Tam enostavno gre.

uredila: Marjetka Pezdir Kofol
[marjetka.pezdir@ognjisce.si]